

ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 4325
วันที่ - 3 เม.ย. 2562
เวลา 14.31 น.
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

ที่ นร ๐๕๐๗/๑๒๕๒๖

๓ เมษายน ๒๕๖๒

เรื่อง ผลการพิจารณารายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๒๒๐ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
ด่วนที่สุด ที่ นร ๕๓๔๓/๕๓๔ ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และเอกสารประกอบ

ตามที่ได้ส่งรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไปเพื่อดำเนินการ นั้น

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้เสนอผลการพิจารณา
รายงานการพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๒ รับทราบรายงานผลการพิจารณาตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย ตามที่สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเสนอ และแจ้งให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมส่งรายงานในเรื่องนี้ จำนวน ๗๕๐ ชุด ให้สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยตรงต่อไปแล้ว

ขอแสดงความนับถือ

กลุ่มงานนิติ
รับที่ กษ๗๗(๓) กษ๗๖๒
วันที่ ๓ / ๒๕๖๒
เวลา ๑๕.๕๖ น.
สำนักการประชุม

(นายธีระพงษ์ วงศ์ศิวัธาส)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๕๖๑๑/๖๕๑๑ วันที่ ๖ / ๒๕๖๒
เวลา ๑๕.๕๑ น. ส่ง ๑๕.๕๑ น.
สำนักการประชุม

กองนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๖๒ (เครื่อง)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (D:/Phukij/นร./แจ้งมติ-๖)

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจ
ขนาดกลางและขนาดย่อม
๒๑ ถนนวิภาวดีรังสิต
เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

เรื่อง รายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่องการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๕๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย สรุปลความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒

๑. เรื่องเดิม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๓/๓๗๕๐ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๒ แจ้งว่าสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้เสนอรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เป็นหน่วยงานหลักรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการดังกล่าว ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม พร้อมทั้งส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งเพื่อนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

เพื่อให้เป็นไปตามข้อสั่งการของรองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ที่มีคำสั่งให้ สสว. เป็นหน่วยงานหลักรับข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการดังกล่าว ไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตและข้อเสนอแนะดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในภาพรวม พร้อมทั้งส่งให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

๓. สาระสำคัญ ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

๓.๑ คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้นำผลการศึกษามายกร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม พ.ศ. ซึ่งเป็นการยกเลิกพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ และให้มีการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ขึ้นใหม่แทนสำนักงานส่งเสริม

รับรองสำเนาถูกต้อง

/วิสาหกิจ...

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) เดิม โดยยังคงเป็นหน่วยงานของรัฐในรูปแบบองค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติเฉพาะเช่นเดียวกับ สสว. โดยสรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

๓.๑.๑ การมีหน่วยงานเพื่อทำหน้าที่ในการบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ซึ่งจะต้องมีสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ในทุกจังหวัดอยู่ในโครงสร้างองค์กรด้วย เพื่อทำหน้าที่เป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัด และเป็นนายทะเบียนการขึ้นทะเบียนวิสาหกิจ ในจังหวัด

๓.๑.๒ องค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม จะมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธาน และมีหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ เป็นกรรมการ โดยไม่มีกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชน

๓.๑.๓ การมีคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัดในแต่ละจังหวัด เพื่อทำหน้าที่ดำเนินการตามนโยบายและแผนการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ รวมทั้งทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาให้กับสภาวิสาหกิจไทยและกลุ่มวิสาหกิจในจังหวัด

๓.๑.๔ การมีคณะอนุกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจในแต่ละประเภท ดังนี้ วิสาหกิจขนาดกลาง วิสาหกิจขนาดเล็ก วิสาหกิจขนาดย่อม

๓.๑.๕ การมีสภาวิสาหกิจไทย ซึ่งเป็นการรวมตัวกันของผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจ โดยมีการรวมตัวกันในระดับต่างๆ คือ สภาวิสาหกิจตำบล สภาวิสาหกิจอำเภอ สภาวิสาหกิจจังหวัด สภาวิสาหกิจภาค และสภาวิสาหกิจประเทศ และสภาแต่ละระดับจะเป็นสมาชิกของสภาวิสาหกิจไทย เพื่อทำหน้าที่เป็นองค์กรกลางและตัวแทนของวิสาหกิจ

๓.๑.๖ สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม มีหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางในการขับเคลื่อนและประสานความร่วมมือในการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม โดยให้มีหน้าที่ในการขึ้นทะเบียนของค์กรเอกชนและผู้ประกอบการ รวมทั้งส่งเสริมการรวมตัวของผู้ประกอบการและกลุ่มวิสาหกิจในการจัดตั้งเป็นสภาวิสาหกิจระดับต่างๆ ด้วย

๓.๑.๗ ให้มีกองทุนพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม โดยเพิ่มเติมแหล่งที่มาของเงินรายได้หลักของกองทุนฯ ที่กำหนดไว้คือ เงินที่ได้รับจากสัมปทานจากรัฐ กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงิน หรือกองทุนอื่นตามที่รัฐบาลจัดสรรให้ รวมทั้งเงินดังกล่าวรัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่สำนักงาน โดยตรงเป็นจำนวนที่เพียงพอในการดำเนินการด้วย

๓.๒ สสว. ได้จัดประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อเสนอแนะคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในวันอังคารที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ จำนวน ๑๓ หน่วยงาน ประกอบด้วย กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย นอกจากนั้นสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ได้มีหนังสือนำเสนอความเห็นเพิ่มเติมมายัง สสว. ด้วย โดยที่ประชุมได้มีความเห็นและข้อสังเกตในภาพรวมผลการศึกษาของคณะกรรมการฯ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม พ.ศ. โดยสรุปดังนี้

๓.๒.๑ คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม มีความเห็นดังนี้

รับรองสำเนาถูกต้อง

/(๑) ครม.มีกรรมการ...

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ S.M.E.

(๑) ควรมีกรรมการที่เป็นรัฐมนตรีจากกระทรวงที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจด้วย เพื่อประโยชน์ในการขับเคลื่อนเชิงนโยบายและเพื่อให้การบูรณาการการทำงานระหว่างกระทรวงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๒) ควรมีกรรมการที่เป็นผู้แทนจากภาคเอกชนร่วมด้วยเพื่อให้ข้อคิดเห็นจากมุมมองของผู้ประกอบการ

๓.๒.๒ สภาวิสาหกิจไทย มีความเห็นดังนี้

(๑) มีบางส่วนที่แสดงความไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสภาวิสาหกิจไทย เนื่องจากเห็นว่าในปัจจุบันมีองค์กรที่ดำเนินการในบทบาทนี้อยู่แล้ว สามารถใช้ประโยชน์จากองค์กรที่มีอยู่ไม่จำเป็นต้องจัดตั้งใหม่

(๒) รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดตั้งสภาวิสาหกิจไทยควรไปกำหนดไว้ในกฎหมายการจัดตั้งสภาวิสาหกิจไทยต่างหาก ไม่ควรกำหนดวิธีการและรายละเอียดไว้ใน พ.ร.บ. ฉบับนี้

๓.๒.๓ คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัด มีความเห็นว่า องค์กรประกอบของคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัดมีความใกล้เคียงกับคณะกรรมการระดับจังหวัดที่ดำเนินการอยู่แล้ว อาจสามารถใช้กลไกที่มีอยู่ในการดำเนินงานเรื่องการขับเคลื่อนการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมในแต่ละจังหวัดได้

๓.๒.๔ สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม มีความเห็นดังนี้

(๑) องค์กรประกอบของคณะกรรมการบริหารสำนักงานฯ ควรมีผู้แทนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมร่วมด้วย เนื่องจากการพัฒนาและส่งเสริมผู้ประกอบการสมัยใหม่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการประยุกต์ใช้ดิจิทัลในการประกอบธุรกิจอย่างมาก

(๒) มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการกำหนดให้มีสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัด ซึ่งจะส่งผลให้โครงสร้างของสำนักงานฯ มีขนาดใหญ่และจะต้องมีงบประมาณเพียงพอ

๓.๒.๕ กองทุนพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม มีความเห็นดังนี้

(๑) แหล่งที่มาของเงินรายได้หลักของกองทุนฯ ที่กำหนดไว้คือ เงินที่ได้รับจากสัมปทานจากรัฐ กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงิน หรือกองทุนอื่นตามที่รัฐบาลจัดสรรให้ ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนว่าจะ เป็นจำนวนที่เพียงพอต่อการดำเนินงานทั้งหมด ดังนั้น จึงควรเพิ่มแหล่งที่มาคือให้มีเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

(๒) การใช้จ่ายเงินกองทุนที่กำหนดไว้ ควรเพิ่มหมวดในการใช้จ่ายเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่องค์กรเอกชนในการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการฯ ด้วย เนื่องจากองค์กรเอกชนเป็นการรวมกลุ่มของวิสาหกิจที่มีสถานะทางกฎหมายและเป็นตัวแทนของวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมในสาขาธุรกิจประเภทต่างๆ จึงเป็นกลไกที่ดีในการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ

๓.๒.๖ ประเด็นเรื่องอื่นๆ การดำเนินงานตามข้อเสนอแนะต่างๆ สามารถดำเนินการได้ โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ พ.ร.บ. การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม พ.ศ. แล้วเสร็จ

ทั้งนี้ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

รับรองสำเนาถูกต้อง

/๔. ข้อเสนอ...

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

๔. ข้อเสนอของส่วนราชการ

เพื่อโปรดทราบถึงผลการดำเนินการเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาศึกษา เรื่องการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย ของคณะกรรมการวิสามัญศึกษาการจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในภาพรวม ดังกล่าวข้างต้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุวรรณชัย โลหะวัฒน์กุล)

ผู้อำนวยการ

สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ฝ่ายกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๒๙๘ ๓๒๔๑, ๓๒๔๖

โทรสาร ๐ ๒๒๙๘ ๓๒๕๘

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ lawosmep@gmail.com

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

สรุปความเห็นต่อผลการศึกษาของคณะกรรมการฯ
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย พ.ศ.

.....

๑. บทนิยาม

๑.๑ นิยามของ “วิสาหกิจ” ซึ่งให้หมายความรวมถึงที่เกี่ยวกับเขตรนั้น มีความคลุมเครือว่า หมายถึงการเกษตรในระดับใด ดังนั้นในทางปฏิบัติแล้ว อาจมีการดำเนินงานที่ทับซ้อนกับการส่งเสริมการเกษตร โดยรวมได้ นอกจากนั้นการกำหนดรายละเอียดคำนิยามเกี่ยวกับภาคเกษตรให้ชัดเจน เพื่อส่งเสริมพัฒนา ลดความซ้ำซ้อน เกิดการส่งต่อและบูรณาการระหว่างหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และคำจำกัดความคำว่า “วิสาหกิจ” ควรระบุไว้ว่า ภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ภาคการค้า และภาคบริการ โดยภาคอุตสาหกรรมจะเป็นการผลิต ตั้งแต่สินค้าพื้นฐานถึงการไฮเทคในระดับต่างๆ ภาคการเกษตรจะรวมถึงการปลูกผัก ผลไม้ การปศุสัตว์ การประมง ภาคการค้า ตั้งแต่การค้าแบบบุคคลเดียว นิติบุคคล คำปลีก คำส่ง ออนไลน์ ภาคบริการตั้งแต่การให้บริการแบบบุคคลเดียว นิติบุคคล

๑.๒ นิยามของ “องค์กรเอกชน” โดยหมายถึงการรวมตัวกันเองของผู้ประกอบการ มีความหมายกว้างมากเกินไปและไม่รัดกุม ส่งผลให้องค์กรเอกชนไม่มีสถานะที่เป็นนิติบุคคล จะมีปัญหาได้ในทางปฏิบัติ

๑.๓ การกำหนดให้มีทั้ง “ผู้ประกอบการ” และ “วิสาหกิจ” ในการพัฒนาและส่งเสริมจะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ที่จะต้องมีการตีความ เนื่องจากในทางปฏิบัตินั้น การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน ไม่สามารถแยกขาดออกจากกัน

๑.๔ การจำแนกวิสาหกิจขนาดย่อยออกจากวิสาหกิจขนาดย่อมหรือขนาดเล็กตามร่างพระราชบัญญัติฯ สามารถดำเนินการได้โดยการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และเห็นด้วยกับการแยก Micro ออกมาต่างหาก

๑.๕ บทนิยามในบางคำอาจไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ในคำนิยาม เช่น คำว่า “องค์กรเอกชน”, “ผู้แทนองค์กรเอกชน”

๑.๖ เห็นควรให้มีนิยามของ MSME เป็นนิยามเดียวที่ใช้เป็นอย่างเดียวกันในทุกหน่วยงาน

๒. หมวด ๑ บททั่วไป

๒.๑ การกำหนดให้รายได้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกวิสาหกิจนั้น ไม่ควรกำหนดประเภทของรายได้ เนื่องจากจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ คือต้องมีการตรวจสอบข้อมูลประเภทรายได้ของวิสาหกิจให้ชัดเจน ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะตรวจสอบ

๒.๒ เห็นด้วยกับการให้มีหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดย่อย และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัติฯ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP โดยควรกำหนดคุณลักษณะไว้ในมาตรา ๗ ให้ชัดเจน เพื่อให้การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจวิสาหกิจในระดับฐานรากได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง

๒.๓ ควรมีความชัดเจนและสอดคล้องของถ้อยคำ เช่น มาตรา ๖ (๒) คำว่า “ตามมาตรฐานสากล” ไม่ชัดเจน , มาตรา ๗ ควรเขียนให้สอดคล้องกับนิยาม “วิสาหกิจ” และมาตรา ๘ ควรเขียนเรื่องการกำหนดนโยบายและแผนไว้ในมาตราเดียว นอกจากนั้น มาตรา ๔,๗,๙,๑๑(๒) MSME ที่จะได้รับการพัฒนาและส่งเสริม ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์กว้าง เพราะธุรกิจปัจจุบันมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว

๓. หมวด ๒ คณะกรรมการ

๓.๑ คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อยและคณะอนุกรรมการ (มาตรา ๑๑,มาตรา ๑๘,มาตรา ๑๙)

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SA

(๑) คณะกรรมการฯ ซึ่งเป็นผู้กำกับนโยบายนั้น ควรมีองค์ประกอบที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานและการบูรณาการระหว่างกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทั้งนี้หากพิจารณาจากองค์ประกอบที่เสนอไว้แล้วนั้นยังขาดปลัดกระทรวงที่มีบทบาทภารกิจในการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(๒) ควรมีองค์ประกอบจากผู้แทนภาคเอกชน เพื่อให้คณะกรรมการได้รับข้อคิดเห็นจากเอกชนที่มีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับ SME และกรรมการที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านนั้น ควรกำหนดไว้ให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการตีความในการใช้บังคับกฎหมายให้น้อยที่สุด

(๓) ควรให้มีสภาจากองค์การเอกชนเป็นองค์ประกอบตามเดิม

(๔) เห็นควรเพิ่มเติมกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในการส่งเสริมผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ในระดับชุมชน และองค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมาจากภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐ

(๕) ควรกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้ทำหน้าที่ในการติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งทำให้มีการวัดผลสัมฤทธิ์ถึงงบประมาณที่ใช้เป็นการส่งเสริม MSME อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และสอดคล้องกับมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ

(๔) คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการฯ แต่งตั้งนั้นควรมีกำหนดวาระ และควรกำหนดเบี้ยประชุมของที่ปรึกษาด้วย

๓.๒ การกำหนดว่าการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการในบางเรื่องให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีนั้น อาจจะยากในทางปฏิบัติ ในบางเรื่องเมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้ว ควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ และการกำหนดนโยบายและแผนควรมีกำหนดระยะเวลาของแผน (มาตรา ๑๖)

๔. หมวด ๓ สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม

๔.๑ องค์ประกอบของคณะกรรมการบริหาร (มาตรา ๒๒)

(๑) แก๊ไขชื่อจาก “อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน” เป็น “อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน”

(๒) เห็นควรให้มีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก และขอเพิ่มผู้แทนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นคณะกรรมการบริหาร

(๓) การกำหนดให้ประธานกรรมการบริหารมาจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงทางด้านพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ควรมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่างๆ ควรจะสอดคล้องกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการ

๔.๒ คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจจังหวัด (มาตรา ๓๖)

(๑) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งกำหนดให้มีในทุกจังหวัดนั้น ควรระบุให้ชัดเจนว่ามีผู้ทรงคุณวุฒิด้านใดบ้าง โดยควรมีด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วย

(๒) การกำหนดให้หัวหน้าสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ นั้น ปัจจุบัน สสว. ไม่มีสำนักงานปฏิบัติงานในระดับจังหวัด มีเพียงศูนย์ให้บริการ SMEs ตามโครงการศูนย์ให้บริการ SME ครบวงจร ไม่เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย อาจส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน จึงเห็นควรให้แก๊ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้มีสำนักงานในระดับจังหวัด เพื่อดำเนินงานตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และโครงการภายใต้การดำเนินงานของสำนักงาน หรือควรกำหนดที่มาของหัวหน้าสำนักงานดังกล่าวให้ชัดเจน

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานพริศ ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

(๓) การกำหนดให้มีคณะกรรมการที่ลงระดับพื้นที่หรือจังหวัดอาจมีปัญหา เพราะจังหวัดอาจไม่มีความเชี่ยวชาญพอ

(๔) ปัจจุบันทุกจังหวัดมีการประชุมระดับจังหวัดประจำเดือน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน โดยรับนโยบายของทุกหน่วยงานที่ลงในพื้นที่ ไปดำเนินการปฏิบัติ พร้อมทั้งมีการแก้ไขปัญหา มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีการใช้งบจังหวัด งบบูรณาการ งบประมาณต่างๆ อยู่แล้ว

๔.๓ ควรกำหนดให้พนักงานได้รับประโยชน์ไม่น้อยกว่ากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (มาตรา ๒๐ และ มาตรา ๒๔(๘))

๔.๔ การดำเนินงานของสำนักงาน

(๑) เห็นด้วยกับการให้มีหน่วยงานหลัก เพื่อทำหน้าที่ในการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และควรมีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กรมการพัฒนาชุมชน เพื่อพัฒนาระบบการส่งต่อ

(๒) ควรมีฐานข้อมูลหรือ BIG DATA ไว้ที่สำนักงาน เพื่อจะทราบได้ว่าผู้ประกอบการต้องการให้ส่งเสริมเรื่องใด และจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานใด แต่ปัจจุบันยังขาดข้อมูลจากเครดิตบูโร

(๓) สำนักงานในฐานะหน่วยงานบริหารการส่งเสริม MSMEs ควรกำหนดบทบาทและแนวทางการสนับสนุน MSMEs ให้แต่ละหน่วยงานที่ดำเนินการสนับสนุน สามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการสนับสนุน รวมทั้งให้ทุกหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและพัฒนา SMEs โดยใช้แนวทางในการวางแผนปฏิบัติการและจัดทำงบประมาณในเชิงบูรณาการที่กำหนดตัวชี้วัดร่วมกันของหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องได้ (Joint KPI) ให้เกิดความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันตามวงจรธุรกิจ ซึ่งสามารถวัดผลในเชิงคุณภาพ และปริมาณในกลุ่มเป้าหมายเดียวกันได้จะทำให้การพัฒนาตั้งแต่ธุรกิจขนาดเล็กเช่น OTOP ให้สามารถเติบโตเป็นขนาดย่อมและขนาดกลางได้ต่อไป ต้องกำหนดกลไกในการทำงบประมาณในลักษณะโครงการ

(๔) การดำเนินงานของสำนักงานฯ ควรลดขั้นตอนและกระบวนการในลักษณะราชการ และปรับให้มีความคล่องตัว เพื่อให้สามารถสนับสนุน MSMEs ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๕) กำหนดให้สำนักงานฯ มีคณะทำงานหรือคณะอนุกรรมการเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจรายอุตสาหกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมแต่ละประเภทมีความต้องการในการสนับสนุนที่แตกต่างกัน

(๖) ให้มีการรวมกลุ่มกันเองโดยสมัครใจของผู้ประกอบการในระดับพื้นที่ และให้สำนักงานทำหน้าที่ให้เกิดการรวมกลุ่มกันและช่วยส่งเสริมให้กลุ่มดังกล่าวช่วยเหลือหรือให้บริการกันเองในพื้นที่ รวมทั้งรับขึ้นทะเบียนสมาชิกเอง โดยได้รับงบประมาณจากภาครัฐ มีการเสนอโครงการจากพื้นที่มากขึ้น

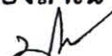
(๗) ควรปรับโครงสร้างสำนักงานให้เป็นกระทรวง SME เพื่อบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงาน

(๘) ควรกำหนดอำนาจของสำนักงาน ให้ร่วมมือกับภาคเอกชน องค์กรเอกชน หรือหน่วยงานอื่นๆ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจด้วย เพราะในอนาคตอาจจะร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เพราะติดกฎหมายข้อนี้

๔.๕ สภาวิสาหกิจไทย มีทั้งเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ดังนี้

(๑) เห็นด้วยกับการมีสภาวิสาหกิจไทย แต่การจัดตั้งสภาวิสาหกิจในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ภาคและประเทศนั้น ควรกำหนดนิยามของ “สภาวิสาหกิจ” ให้ไม่ซ้ำซ้อนกับการรวมกลุ่มวิสาหกิจในรูปแบบอื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

(๒) ไม่เห็นด้วยกับการมีสภาวิสาหกิจไทย เนื่องจากมีหน่วยงานที่ดำเนินงานอยู่แล้ว ดังนั้นหากจะตั้งสภาวิสาหกิจไทยจะต้องกำหนดนิยามหรือรูปแบบของตัวสภาวิสาหกิจไทยให้ชัดเจนว่าแตกต่างจากสภาหรือหน่วยงานอื่นที่มีอยู่อย่างไรและเหตุผลความจำเป็น ซึ่งควรส่งเสริมหน่วยงานที่มีอยู่เดิมให้เข้มแข็งขึ้น เพราะจะเป็นการส่งเสริมแบบกระจาย ไม่มีผลลัพธ์ที่มีผลกระทบต่อ SME มากพอ การบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในโซ่อุปทานเดียวกัน นอกจากนั้น ยังเห็นว่าการจัดตั้งสภาวิสาหกิจไทยที่มีวิสาหกิจระดับต่างๆ เป็นสมาชิก และมีการจัดตั้งสภาวิสาหกิจระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศนั้น มีความซับซ้อนในเชิงโครงสร้างกับการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการอื่นๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น หอการค้าและสภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น

๕. หมวด ๔ กองทุนพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย

๕.๑ แหล่งที่มาของเงินรายได้หลักของกองทุนที่กำหนดไว้คือ เงินที่ได้รับจากสัมปทานจากรัฐ กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงิน หรือกองทุนอื่นตามที่รัฐบาลจัดสรรให้ ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนว่าจะ เป็นจำนวนที่เพียงพอต่อการดำเนินงานทั้งหมด จึงควรเพิ่มแหล่งที่มาคือให้มีเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี (มาตรา ๓๙)

๕.๒ การใช้จ่ายเงินกองทุน (มาตรา ๔๑)

(๑) การดำเนินการตามมาตรา ๔๑(๑) ให้ผู้ประกอบการตามมาตรา ๗ กุ้ยืมสำหรับดำเนินการก่อตั้ง ปรับปรุง และพัฒนากิจการของวิสาหกิจ หรือกลุ่มวิสาหกิจนั้น ให้มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถเพิ่มขึ้น โดยมีระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจากกองทุน อัตราดอกเบี้ย และหรือหลักประกันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนดนั้น เป็นไปในแนวทางเดียวกับมาตรา ๓๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ และเห็นว่าการให้กู้ยืมดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็น แต่เห็นว่า สสว. อาจขาดความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว เห็นควรให้เป็นบทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการสนับสนุนการลงทุนต่างๆ เป็นผู้ดำเนินการให้กู้ยืมเพื่อการดังกล่าว

(๒) ตามมาตรา ๔๑ (๓),(๔) หากเงินกองทุนไม่สามารถใช้กับภาครัฐ วิสาหกิจ และเอกชนได้ การพัฒนาภูมิปัญญา เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยต่างๆ คงจะขับเคลื่อนไม่ได้อย่างที่คาดหวัง ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับมาตรา ๔๕ ที่ต้องการให้แผนพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจต้องคำนึงถึงผลการวิจัยและพัฒนาตามสภาพความจำเป็น

(๓) ไม่เห็นด้วยกรณีการใช้จ่ายเงินกองทุนจะไม่สามารถให้ความช่วยเหลือส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์การเอกชน แต่ให้ใช้ในการอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ จังหวัด สภาวิสาหกิจ และกลุ่มวิสาหกิจที่คณะกรรมการมอบหมาย เนื่องจากพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ มีองค์กรหรือหน่วยงานที่ทำงานส่งเสริม SMEs ร่วมกับ สสว. โดยมีผลสัมฤทธิ์ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในการทำงานอยู่แล้ว และควรจะต้องระบุรูปแบบการสนับสนุนเงินกองทุนให้ชัดเจน เพื่อการบูรณาการการทำงานระหว่างกัน เพราะหากจะร่วมมือในอนาคต อาจจะติดขัดตามหลักกฎหมายได้

๖. หมวด ๕ แผนการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ

ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า ควรให้หน่วยงานอื่นส่งสถิติข้อมูลประเภทใดมาให้สำนักงาน

๗. หมวด ๖ การส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือของรัฐ

๗.๑ มาตรา ๕๓ (๑),(๒) กรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจและกลุ่มวิสาหกิจใดมีพฤติการณ์ไม่สุจริตหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบในการขอรับความช่วยเหลือนั้น และให้ผู้อำนวยการมีอำนาจในการดำเนินการต่างๆ นั้น ควรกำหนดว่าหากไม่ปฏิบัติตามแล้วจะบังคับอย่างไร

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

๗.๒ เห็นด้วยกับการให้มีการติดตามประเมินผลการสนับสนุน MSMEs อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงานและการให้บริการสนับสนุน MSMEs ตลอดเวลาและควรกำหนดให้มีงบประมาณต่อเนื่อง

๗.๓ การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ ควรมุ่งไปที่การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจ เพื่อให้วิสาหกิจสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืนหลังจากได้รับการสนับสนุน

๘. หมวด ๗ การเพิกถอนการส่งเสริมสนับสนุน หรือช่วยเหลือของรัฐ
มาตรา ๕๘ ควรกำหนดผลของการเพิกถอนการส่งเสริมให้ชัดเจน

๙. หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

ไม่ควรมีบทลงโทษ เพราะเป็นกฎหมายในเชิงส่งเสริม แต่ควรใช้กฎหมายอาญาแทนหากมีการกระทำใดที่มีความผิดตามกฎหมายอาญา และอาจกำหนดให้เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

๑๐. บทเฉพาะกาล

ประเด็นมาตรการภาษีตามมาตรา ๖๕ มีความเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมาย ได้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการเสนอร่างกฎหมายว่า การเสนอร่างกฎหมายเรื่องใดที่ไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร ไม่ให้มีบทบัญญัติกำหนดยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้การยกเว้นหรือการลดภาษีอากรใดจะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ให้อำนาจจัดเก็บภาษีอากรนั้น ดังนั้น การยกเว้นการจัดเก็บเบี้ยปรับและเงินเพิ่มของภาษี และการลดหย่อนในการชำระภาษีให้แก่ SMEs จะต้องดำเนินการขอลดหย่อนภาษีและยกเว้นภาษีตามที่กำหนดในกฎหมายจัดเก็บภาษี ในแต่ละเรื่องต่อไป

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

ตารางสรุปความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
 เกี่ยวกับการพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตและข้อเสนอแนะ
 ของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดตั้งหน่วยงาน เพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจ
 ขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

บทนิยาม

หน่วยงาน	ความเห็น
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	<ul style="list-style-type: none"> • นิยามของ “วิสาหกิจ” ซึ่งให้หมายความรวมถึงที่เกี่ยวกับเกชตรนั้น มีความคลุมเครือว่าหมายถึงการเกษตรในระดับใด ดังนั้นในทางปฏิบัติแล้ว อาจมีการดำเนินงานที่ทับซ้อนกับการส่งเสริมการเกษตรโดยรวมได้ • นิยามของ “องค์การเอกชน” โดยหมายถึงการรวมตัวกันเองของผู้ประกอบการมีความหมายกว้างมากเกินไปและไม่รัดกุม ส่งผลให้องค์การเอกชนไม่มีสถานะที่เป็นนิติบุคคล จะมีปัญหาได้ในทางปฏิบัติ • การกำหนดให้มีทั้ง “ผู้ประกอบการ” และ “วิสาหกิจ” ในการพัฒนาและส่งเสริม จะเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ ที่จะต้องมีการตีความ เนื่องจากในทางปฏิบัตินั้น การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจถือว่าเป็นเรื่องเดียวกัน ไม่สามารถแยกขาดออกจากกัน
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	การจำแนกวิสาหกิจขนาดย่อมออกจากวิสาหกิจขนาดย่อมหรือขนาดเล็กตามร่างพระราชบัญญัติฯ สามารถดำเนินการได้โดยการแก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓
กระทรวงแรงงาน	คำว่า “องค์การเอกชน”, “ผู้แทนองค์การเอกชน” ไม่มีการกล่าวถึงในร่างพระราชบัญญัติฯ และคำว่า “การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ” ไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดไว้ ดังนั้น จึงไม่ต้องกำหนดไว้ในนิยาม
กระทรวงพาณิชย์	ไม่ขัดข้องต่อข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า คำนิยาม “วิสาหกิจ” ที่หมายถึง กิจการผลิตสินค้า/ค้าส่ง/ค้าปลีก/ให้บริการ ที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และให้หมายความรวมถึง กิจการผลิตสินค้า/ค้าส่ง/ค้าปลีก/ให้บริการ ที่เกี่ยวกับภาคเกษตร ควรกำหนดรายละเอียดคำนิยามเกี่ยวกับภาคเกษตรให้ชัดเจน เพื่อส่งเสริมพัฒนา ลดความซ้ำซ้อน เกิดการส่งต่อและบูรณาการระหว่างหน่วยงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	การจัดตั้งสภาวิสาหกิจในระดับตำบล อำเภอ จังหวัด ภาคและประเทศ ควรพิจารณานิยามของ “สภาวิสาหกิจ” ให้ไม่ซ้ำซ้อนกับการรวมกลุ่มวิสาหกิจในรูปแบบอื่นๆ ที่มีอยู่แล้ว
กระทรวงอุตสาหกรรม	ควรกำหนดกลุ่มวิสาหกิจไว้เบื้องต้นก่อน
สภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เห็นด้วยกับการแยกวิสาหกิจขนาดย่อมออกมาต่างหาก

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

หน่วยงาน	ความเห็น
สมาคมธนาคารไทย	<ul style="list-style-type: none"> เห็นควรให้มีนิยามของ MSME เป็นนิยามกลางใช้เหมือนกันทั่วประเทศ การกำหนดให้มีคณะกรรมการที่ลงระดับพื้นที่หรือจังหวัดอาจมีปัญหา เพราะจังหวัดอาจไม่มีความเชี่ยวชาญพอ
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	<p>มาตรา ๔ คำจำกัดความ “วิสาหกิจ” ควรระบุไว้ว่า ภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตร ภาคการค้า และภาคบริการ โดยภาคอุตสาหกรรมจะเป็นการผลิตตั้งแต่สินค้าพื้นฐานถึงการไฮเทคในระดับต่างๆ ภาคการเกษตรจะรวมถึงการปลูกผักผลไม้ การปศุสัตว์ การประมง ภาคการค้า ตั้งแต่การค้าแบบบุคคลเดียว นิติบุคคล คำปลีก คำส่ง ออนไลน์ ภาคบริการตั้งแต่การให้บริการแบบบุคคลเดียว นิติบุคคล</p>

หมวด ๑ บททั่วไป

หน่วยงาน	ความเห็น
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	<p>การกำหนดให้รายได้เป็นเกณฑ์ในการจำแนกวิสาหกิจนั้น ไม่ควรกำหนดประเภทของรายได้ เนื่องจากจะเป็นปัญหาในทางปฏิบัติ คือต้องมีการตรวจสอบข้อมูลประเภทรายได้ของวิสาหกิจให้ชัดเจน ซึ่งเป็นเรื่องยากที่จะตรวจสอบ</p>
กระทรวงมหาดไทย	<p>เห็นด้วยกับการให้มีหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมว่า ร่างพระราชบัญญัติฯ ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP โดยควรกำหนดคุณลักษณะไว้ในมาตรา ๗ ให้ชัดเจน เพื่อให้การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจวิสาหกิจในระดับฐานรากได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง</p>
กระทรวงแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> มาตรา ๖ (๒) คำว่า “ตามมาตรฐานสากล” ไม่ชัดเจน มาตรา ๗ ควรเขียนให้สอดคล้องกับนิยาม “วิสาหกิจ” มาตรา ๘ ควรเขียนเรื่องการกำหนดนโยบายและแผนไว้ในมาตราเดียว
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> มาตรา ๔,๗,๘,๒๑(๒) MSME ที่จะได้รับการพัฒนาและส่งเสริม ต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์ให้กว้าง เพราะธุรกิจปัจจุบันมีวิวัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว มาตรา ๔,๒๑(๑) กลุ่มวิสาหกิจและสภาวิสาหกิจไทย คล้ายว่าจะเป็นคนกลุ่มเดียวกัน แต่มีการกำหนดกิจที่แตกต่างกันมาก ดังนั้น อาจปรับปรุง/พัฒนาศักยภาพ ศูนย์ OSS ทำหน้าที่ให้เข้มแข็งขึ้น เพื่อมิให้เกิดความทับซ้อนกัน

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

หมวด ๒ คณะกรรมการ

หน่วยงาน	ความเห็น
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	<ul style="list-style-type: none"> • คณะกรรมการฯ ซึ่งเป็นผู้กำกับนโยบายนั้น ควรมีองค์ประกอบที่เป็นรัฐมนตรีกระทรวงที่เกี่ยวข้องด้วย เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานและการบูรณาการระหว่างกระทรวงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทั้งนี้หากพิจารณาจากองค์ประกอบที่เสนอไว้แล้วนั้นยังขาดปลัดกระทรวงที่มีบทบาทภารกิจในการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา • คณะกรรมการฯ ควรมีองค์ประกอบจากผู้แทนภาคเอกชนด้วย • กรรมการที่มาจากผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละด้านนั้น ควรกำหนดไว้ให้ชัดเจนเพื่อป้องกันการตีความในการใช้บังคับกฎหมายให้น้อยที่สุด • ควรกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้ทำหน้าที่ในการติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งทำให้มีการวัดผลสัมฤทธิ์ถึงงบประมาณที่ใช้เป็นการส่งเสริม MSME อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น และสอดคล้องกับมาตรา ๕๑ ที่กำหนดให้มีการติดตามและประเมินผลการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ
กระทรวงมหาดไทย	<p>มาตรา ๑๑ (๔) คณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ เห็นควรแก้ไขกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้เพิ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีประสบการณ์ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในการส่งเสริมผู้ผลิตและผู้ประกอบการ OTOP ในระดับชุมชน</p>
กระทรวงแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> • มาตรา ๑๒(๔) ควรให้มีสภาจากองค์การเอกชนเป็นองค์ประกอบตามเดิม • มาตรา ๑๖ การกำหนดว่าการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการฯ ในบางเรื่องให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรีนั้น อาจจะยากในทางปฏิบัติ ในบางเรื่องเมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการฯ แล้ว ควรประกาศในราชกิจจานุเบกษาได้ • มาตรา ๑๖ (๑) การกำหนดนโยบายและแผน ควรมีกำหนดระยะเวลาของแผน • มาตรา ๑๘ คณะอนุกรรมการที่คณะกรรมการฯ แต่งตั้งนั้นควรมีกำหนดวาระ • มาตรา ๑๙ ควรกำหนดเบี้ยประชุมของที่ปรึกษาด้วย
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	<p>องค์ประกอบของคณะกรรมการ ควรมาจากภาคเอกชนมากกว่าภาครัฐ</p>
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	<p>ควรมีกรรมการจากภาคเอกชนเหมือนเดิม เพื่อให้คณะกรรมการได้รับข้อคิดเห็นจากเอกชนที่มีประสบการณ์ที่แท้จริงเกี่ยวกับ SME</p>

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SME

หมวด ๓ สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม

หน่วยงาน	ความเห็น
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	มาตรา ๓๖ ที่กำหนดให้มีคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจจังหวัด โดยมีหัวหน้าสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม จังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ ทำหน้าที่ประสานงานให้เกิดการส่งเสริมวิสาหกิจในทุกจังหวัด แต่ปัจจุบันสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไม่มีสำนักงานปฏิบัติงานในระดับจังหวัด มีเพียงศูนย์ให้บริการ SME ตามโครงการศูนย์ให้บริการ SME ครอบคลุม ไม่ใช่หน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย อาจส่งผลให้ขาดความต่อเนื่องในการดำเนินงาน จึงเห็นควรแก้ไขพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้มีสำนักงานฯ ในระดับจังหวัด เพื่อดำเนินงานตามนโยบายและแนวทางการส่งเสริมของคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และโครงการภายใต้การดำเนินงานของสำนักงานฯ
กระทรวงมหาดไทย	<ul style="list-style-type: none">• มาตรา ๒๒ (๒) คณะกรรมการบริหารสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม เห็นควรแก้ไขชื่อจาก “อธิบดีกรมพัฒนาชุมชน” เป็น “อธิบดีกรมการพัฒนารัฐวิสาหกิจ”• มาตรา ๒๒ (๔) เห็นควรแก้ไขให้แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่มาจากด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก• มาตรา ๓๖ (๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจจังหวัด ซึ่งกำหนดให้มีในทุกจังหวัดนั้น ควรระบุให้ชัดเจนว่ามีผู้ทรงคุณวุฒิด้านใดบ้าง โดยควรมีด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วย
กระทรวงแรงงาน	<ul style="list-style-type: none">• มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ กำหนดรายละเอียดมากเกินไป ควรนำมากำหนดไว้รวมกัน• มาตรา ๒๒ การกำหนดให้ประธานกรรมการบริหารมาจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงทางด้านพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม ควรมีการยึดโยงหรือมีหลักเกณฑ์ในการพิจารณา และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่างๆ ควรจะสอดคล้องกับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการฯ• มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๔(๘) ควรกำหนดให้พนักงานได้รับประโยชน์ไม่น้อยกว่ากฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน• มาตรา ๓๖ ควรกำหนดที่มาของหัวหน้าสำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อมจังหวัดให้ชัดเจน• ควรมีความเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงาน เช่น กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงอุตสาหกรรม กรมการพัฒนารัฐวิสาหกิจ เพื่อพัฒนาระบบการส่งต่อ

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

หน่วยงาน	ความเห็น
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> • สำนักงานฯ ในฐานะหน่วยงานบริหารการส่งเสริม MSMEs ควรกำหนดบทบาทและแนวทางการสนับสนุน MSMEs ให้แต่ละหน่วยงานที่ดำเนินการสนับสนุนสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดการบูรณาการในการสนับสนุน โดยอาจกำหนดตัวชี้วัดร่วม (Joint KPIs) ให้แต่ละหน่วยงานรับผิดชอบร่วมกัน • เห็นด้วยกับการมีสภาวิสาหกิจไทย • การดำเนินงานของสำนักงานฯ ควรลดขั้นตอนและกระบวนการในลักษณะราชการ และปรับให้มีความคล่องตัว เพื่อให้สามารถสนับสนุน MSMEs ได้อย่างมีประสิทธิภาพ • กำหนดให้สำนักงานฯ มีคณะทำงานหรือคณะอนุกรรมการเพื่อการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจรายอุตสาหกรรม เนื่องจากอุตสาหกรรมแต่ละประเภทมีความต้องการในการสนับสนุนที่แตกต่างกัน • ขอเพิ่มผู้แทนจากกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นกรรมการบริหารสำนักงานฯ
กระทรวงสาธารณสุข	เห็นด้วยกับการให้มีหน่วยงานหลัก เพื่อทำหน้าที่ในการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
กระทรวงอุตสาหกรรม	ควรมี BIG DATA ไว้ที่สำนักงานฯ เพื่อจะทราบได้ว่าผู้ประกอบการต้องการให้ส่งเสริมเรื่องใด และจะได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานใด
สภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	ให้มีการรวมกลุ่มกันเองโดยสมัครใจของผู้ประกอบการในระดับพื้นที่ และให้สำนักงานฯ ทำหน้าที่ให้เกิดการรวมกลุ่มกันและช่วยส่งเสริมให้กลุ่มดังกล่าวช่วยเหลือหรือให้บริการกันเองในพื้นที่ รวมทั้งรับขึ้นทะเบียนสมาชิกเอง โดยได้รับงบประมาณจากภาครัฐ มีการเสนอโครงการจากพื้นที่มากขึ้น
สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> • เห็นด้วยกับการมีสภาวิสาหกิจไทยในทุกระดับ แต่ที่สำคัญคือการบูรณาการร่วมกัน • ควรปรับโครงสร้างสำนักงานให้เป็นกระทรวง SME เพื่อบูรณาการข้อมูลร่วมกันระหว่างหลายหน่วยงาน
สมาคมธนาคารไทย	เห็นด้วยให้มีหน้าที่จัดทำ BIG DATA แต่ยังคงขาดข้อมูลจากเครดิตบูโร

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

หน่วยงาน	ความเห็น
สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none">• มาตรา ๒๑(๗) ร่วมมือกับภาครัฐ รัฐวิสาหกิจ และสภาวิสาหกิจเท่านั้น ซึ่งในความร่วมมือกับภาคเอกชน องค์กรเอกชน หรือหน่วยงานอื่นๆ จะมีหรือไม่ควรต้องระบุให้ชัดเจนใน พรบ.ฉบับนี้ เพราะในอนาคตอาจจะร่วมมือกับองค์กรต่างๆ เหล่านี้ไม่ได้เพราะติดกฎหมายข้อนี้• ไม่เห็นด้วยกับการมีสภาวิสาหกิจไทย เนื่องจากมีหน่วยงานที่ดำเนินงานอยู่แล้ว ดังนั้นหากจะตั้งสภาวิสาหกิจไทยจะต้องกำหนดนิยามหรือรูปแบบของตัวสภาวิสาหกิจไทยให้ชัดเจนว่าแตกต่างจากสภาหรือหน่วยงานอื่นที่มีอยู่อย่างไร แล้วทำไมถึงต้องตั้งใหม่ ซึ่งควรจะส่งเสริมหน่วยงานที่มีอยู่เดิมให้เข้มแข็งขึ้น เพราะจะเป็นการส่งเสริมแบบกระจุกกระจาย ไม่มีผลลัพธ์ที่มีผลกระทบต่อ SME มากพอ• มาตรา ๒๐ ให้ทุกหน่วยงานของภาครัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันจัดทำแผนปฏิบัติการส่งเสริมและพัฒนา SMEs ร่วมกัน โดยใช้แนวทางในการวางแผนปฏิบัติการและจัดทำงบประมาณในเชิงบูรณาการที่กำหนดตัวชี้วัดร่วมกันของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องได้ (Joint KPI) ให้เกิดความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันตามวงจรธุรกิจ ซึ่งสามารถวัดผลในเชิงคุณภาพ และปริมาณในกลุ่มเป้าหมายเดียวกันได้ จะทำให้การพัฒนาตั้งแต่ธุรกิจขนาดเล็กเช่น OTOP ให้สามารถเติบโตเป็นขนาดย่อมและขนาดกลางได้ต่อไป ต้องกำหนดกลไกในการทำงานงบประมาณในลักษณะโครงการการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐในห่วงโซ่อุปทานเดียวกัน• มาตรา ๒๒ คณะกรรมการบริหารสำนักงาน MSME มีกรรมการจากภาคเอกชน โดยเป็นผู้แทนจากองค์กรต่างๆ ซึ่งควรมีความสอดคล้องกับมาตรา ๑๑• มาตรา ๔,๓๖,๓๗ ปัจจุบันทุกจังหวัดมีการประชุมระดับจังหวัดประจำเดือน โดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน โดยรับนโยบายของทุกหน่วยงานที่ลงในพื้นที่ไปดำเนินการปฏิบัติ พร้อมทั้งมีการแก้ไขปัญหา มีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีการใช้งบจังหวัด งบประมาณการ งบประมาณต่างๆอยู่แล้ว
สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	ไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งสภาวิสาหกิจไทย ที่มีวิสาหกิจระดับต่างๆ เป็นสมาชิก และมีการจัดตั้งสภาวิสาหกิจระดับตำบล ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด ระดับภาค และระดับประเทศนั้น มีความซับซ้อนในเชิงโครงสร้าง กับการรวมกลุ่มของผู้ประกอบการอื่นๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น หอการค้าและสภาหอการค้าไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น จึงเห็นควรพิจารณาส่งเสริมและสนับสนุนให้ใช้การรวมกลุ่มที่มีอยู่ในปัจจุบันอย่างเต็มประสิทธิภาพ ก่อนการจัดตั้งหน่วยงานใหม่

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

หมวด ๔ กองทุนพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อม

หน่วยงาน	ความเห็น
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	แหล่งที่มาของเงินรายได้หลักของกองทุนฯ ที่กำหนดไว้คือ เงินที่ได้รับจากสัมปทานจากรัฐ กองทุนฟื้นฟูสถาบันการเงิน หรือกองทุนอื่นตามที่รัฐบาลจัดสรรให้ ซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนว่าจะเป็นจำนวนที่เพียงพอต่อการดำเนินงานทั้งหมด ดังนั้น จึงควรเพิ่ม แหล่งที่มาคือให้เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี
กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์	การดำเนินการตามมาตรา ๔๑(๑) ให้ผู้ประกอบการตามมาตรา ๗ กุ๊ยมสำหรับ ดำเนินการก่อตั้ง ปรับปรุง และพัฒนากิจการของวิสาหกิจ หรือกลุ่มวิสาหกิจนั้น ให้ มีประสิทธิภาพและขีดความสามารถเพิ่มขึ้น โดยมีระยะเวลาชำระคืนเงินที่กู้ยืมจาก กองทุน อัตราดอกเบี้ย และหรือหลักประกันตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด นั้น เป็นไปในแนวทางเดียวกับมาตรา ๓๔(๑) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม พ.ศ. ๒๕๕๓ และเห็นว่าการให้กู้ยืมดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็น แต่เห็นว่าสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อาจขาดความ เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว เห็นควรให้เป็นบทบาทของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ซึ่ง เป็นหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการสนับสนุนการลงทุนต่างๆ เป็นผู้ดำเนินการให้ กุ๊ยมเพื่อการดังกล่าว
กระทรวงวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี	ควรกำหนดให้มีที่มาของเงินกองทุนมากกว่านี้
สภาอุตสาหกรรมแห่ง ประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none">• มาตรา ๔๑ (๓) (๔) หากเงินกองทุนไม่สามารถใช้กับภาครัฐ วิสาหกิจ และ เอกชนได้ การพัฒนาภูมิปัญญา เทคโนโลยี นวัตกรรม และงานวิจัยต่างๆ คงจะ ขับเคลื่อนไม่ได้อย่างที่คาดหวัง ซึ่งจะไม่สอดคล้องกับมาตรา ๔๕ ที่ต้องการให้ แผนพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจต้องคำนึงถึงผลการวิจัยและพัฒนามตามสภาพ ความจำเป็น• มาตรา ๔๑ ตามร่าง พ.ร.บ. นี้ การใช้จ่ายเงินกองทุนจะไม่สามารถให้ความ ช่วยเหลือส่วนราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์การเอกชน แต่ให้ใช้ ในการอุดหนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการฯ จังหวัด สภาวิสาหกิจ และ กลุ่มวิสาหกิจที่คณะกรรมการฯ มอบหมาย ซึ่งไม่เห็นด้วยเนื่องจาก พ.ร.บ.ฉบับ เดิม มีองค์กร หน่วยงานที่ทำงานส่งเสริม SMEs ร่วมกับ สสว. โดยมีผลสัมฤทธิ์ ที่ดีและเป็นที่ยอมรับในการทำงานอยู่แล้ว หาก พ.ร.บ. ฉบับใหม่ หน่วยงาน ดังกล่าวรวมถึงหน่วยงาน องค์กรอื่นๆ ที่ยังไม่เคยร่วมงานกับ สสว. ไม่อยู่ใน ข้อกำหนดที่จะได้รับเงินกองทุน ควรจะต้องระบุรูปแบบการสนับสนุน เงินกองทุนให้ชัดเจน เพื่อการบูรณาการการทำงานระหว่างกัน เพราะหากจะ ร่วมมือในอนาคต อาจจะติดขัดตามหลักกฎหมายได้

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

หมวด ๕ แผนการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจ

หน่วยงาน	ความเห็น
กระทรวงแรงงาน	มาตรา ๔๖ ว.๒ ควรกำหนดให้ชัดเจนว่า ให้นำหน่วยงานอื่นส่งสถิติข้อมูลประเภทใดบ้างให้สำนักงานฯ

หมวด ๖ การส่งเสริมสนับสนุนและช่วยเหลือของรัฐ

หน่วยงาน	ความเห็น
กระทรวงแรงงาน	<ul style="list-style-type: none"> มาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒ ไม่จำเป็นต้องกำหนดไว้ เพราะในทางปฏิบัติสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว มาตรา ๕๓ (๑),(๒) กรณีที่ปรากฏว่าผู้ประกอบการวิสาหกิจและกลุ่มวิสาหกิจใด มีพฤติการณ์ไม่สุจริตหรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบในการขอรับความช่วยเหลือนั้น และให้ผู้อำนวยการมีอำนาจในการดำเนินการต่างๆ นั้น ควรกำหนดว่าหากไม่ปฏิบัติตามแล้วจะบังคับอย่างไร
กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> เห็นด้วยกับการให้มีการติดตามประเมินผลการสนับสนุน MSMEs อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงการทำงานและการให้บริการสนับสนุน MSME ตลอดเวลา และควรกำหนดให้มีงบประมาณต่อเนื่อง การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจควรมุ่งไปที่การยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจ เพื่อให้วิสาหกิจสามารถพัฒนาได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน หลังจากได้รับการสนับสนุน

หมวด ๗ การเพิกถอนการส่งเสริม สนับสนุน หรือช่วยเหลือของรัฐ

หน่วยงาน	ความเห็น
กระทรวงแรงงาน	มาตรา ๕๘ ควรกำหนดผลของการเพิกถอนการส่งเสริมให้ชัดเจน

หมวด ๘ บทกำหนดโทษ

หน่วยงาน	ความเห็น
กระทรวงแรงงาน	ไม่ควรมีบทลงโทษ เพราะเป็นกฎหมายในเชิงส่งเสริม แต่ควรใช้กฎหมายอาญาแทน หากมีการกระทำใดที่มีความผิดตามกฎหมายอาญา และอาจกำหนดให้เจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามกฎหมาย

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

บทเฉพาะกาล

หน่วยงาน	ความเห็น
สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	การกำหนดให้ยกเว้นการจัดเก็บเบี้ยปรับ เงินเพิ่มของภาษี หรือและการลดหย่อนในการชำระภาษีให้แก่ SME ไม่สามารถกำหนดไว้ในกฎหมายอื่นได้ เนื่องจากการก้าวล่วงกฎหมายอื่น และมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้การยกเว้นหรือการลดภาษีอากรใด จะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ให้อำนาจจัดเก็บภาษีอากรนั้น ดังนั้น จะต้องดำเนินการขอลดหย่อนภาษีและยกเว้นภาษีตามที่กำหนดในกฎหมายจัดเก็บภาษี ในแต่ละเรื่องต่อไป
กระทรวงการคลัง	ประเด็นมาตรการภาษีตามมาตรา ๖๕ มีความเห็นว่า มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ เรื่อง การปรับปรุงมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติในการเสนอร่างกฎหมาย ได้กำหนดหลักเกณฑ์ทั่วไปในการเสนอร่างกฎหมายว่า การเสนอร่างกฎหมายเรื่องใดที่ไม่ใช่กฎหมายเกี่ยวกับภาษีอากร ไม่ให้มีบทบัญญัติกำหนดยกเว้นภาษีอากรตามกฎหมายว่าด้วยภาษีอากร ประกอบกับมาตรา ๓๒ ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้กำหนดให้การยกเว้นหรือการลดภาษีอากรใด จะกระทำได้อีกแต่โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายที่ให้อำนาจจัดเก็บภาษีอากรนั้น ดังนั้น การยกเว้นการจัดเก็บเบี้ยปรับและเงินเพิ่มของภาษี และการลดหย่อนในการชำระภาษีให้แก่ SME จะต้องดำเนินการขอลดหย่อนภาษีและยกเว้นภาษีตามที่กำหนดในกฎหมายจัดเก็บภาษี ในแต่ละเรื่องต่อไป

ความเห็นและข้อสังเกตเพิ่มเติม

๑. สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เห็นว่าประเด็นต่างๆ ที่เป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวข้องกับสำนักงานฯ โดยเฉพาะในส่วนข้อเสนอแนะด้านการบริหารจัดการด้าน MSME และบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานบริหารการส่งเสริม MSME นั้น สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถดำเนินการได้ โดยไม่จำเป็นต้องรอ พ.ร.บ. การพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย
๒. กระทรวงมหาดไทย เห็นด้วยกับการให้มีหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็กและขนาดย่อย และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมในตาราง
๓. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ไม่ขัดข้องกับผลการศึกษา เพื่อนำไปสู่การจัดตั้งหน่วยงานเพื่อบริหารการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย ทดแทน สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยจะมีบทบาทหน้าที่และการบริหารจัดการ MSMEs รวมถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาผู้ประกอบการ ตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ MSMEs ที่ครอบคลุม ทันต่อสถานการณ์ และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
๔. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เห็นว่า สำนักงานพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย ตามร่างพระราชบัญญัติการพัฒนาและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย พ.ศ. มีอำนาจหน้าที่ไม่ต่างจากสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จึงไม่จำเป็นต้องตรากฎหมายเพื่อตั้งหน่วยงานเป็นการเฉพาะ และมีข้อสังเกตเพิ่มเติมในตาราง
๕. กระทรวงการคลัง มีความเห็นต่อผลการศึกษา ดังนี้
 - ๕.๑ ขอแก้ไขตารางในบทที่ ๒ ข้อ ๒.๔.๑ การดำเนินงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดเล็ก และขนาดย่อย (MSMEs) จำแนกตามขนาดของวิสาหกิจ ดังนี้

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

(๑) หน้า ๓๔ ,๓๕ และ ๖๕ ขอแก้ไข

ชื่อหน่วยงาน	รายละเอียดมาตรการ	ผลผลิต (Outputs)/ผลลัพธ์ (Outcomes)
ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมแห่งประเทศไทย เป็น ธนาคารออมสิน	โครงการสินเชื่อ Transformation Loan เสริมแกร่ง (Soft Loan) เพื่อปรับเปลี่ยนเครื่องจักรระยะที่ ๒ -วงเงิน ๓,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท	คงเดิม

๕.๒ หน้า ๖๑ ขอดัดในส่วนของ สศค. และแก้ไขเป็น

ชื่อหน่วยงาน	รายละเอียดมาตรการ	ผลผลิต (Outputs)/ผลลัพธ์ (Outcomes)
บริษัทประกันสินเชื่อ อุตสาหกรรมขนาดย่อม	โครงการค้ำประกันสินเชื่อ Portfolio Guarantee Scheme ระยะที่ ๗ (PGS ระยะที่ ๗) -กลุ่มเป้าหมาย SMEs ทั่วไปที่มีศักยภาพ และต้องการสินเชื่อแต่ขาดหลักประกัน -วงเงินโครงการ ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท (วงเงินค้ำประกันต่อรายไม่เกิน ๔๐ ล้านบาท) -ระยะเวลาค้ำประกัน ๑๐ ปี	คงเดิม

๕.๓ หน้า ๖๒ ขอดัดในส่วนของบริษัทประกันสินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดย่อมร่วมกับธนาคารออมสินออก
๕.๔ หน้า ๖๕ ขอแก้ไข

ชื่อหน่วยงาน	รายละเอียดมาตรการ	ผลผลิต (Outputs)/ผลลัพธ์ (Outcomes)
สภาสถาบันการเงินของรัฐ เป็น ธนาคารออมสิน ธพว. และ ธนาคารกรุงไทย	โครงการช่วยเหลือผู้ประกอบการ-SMEs โดยการร่วมลงทุนระหว่างธนาคารออมสิน ธนาคารกรุงไทย และ ธพว. โดยให้การสนับสนุนด้านการเงิน การให้คำปรึกษา และชี้แนวทางต่างๆ เพื่อให้ธุรกิจที่ได้เงินจากโครงการเติบโตได้อย่างรวดเร็ว -วงเงินสนับสนุน ๖,๐๐๐ ล้านบาท -เพื่อเปิดช่องว่างกรณีธนาคารพาณิชย์ไม่สามารถสนับสนุนอนุมัติสินเชื่อให้ผู้ประกอบการ	ไม่ปรากฏ เป็น ร่วมลงทุนแต่ละ ๒,๐๐๐ ล้านบาท รวม ๖,๐๐๐ ล้านบาท

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

	เป็น โครงการร่วมลงทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการ SMEs ระยะเริ่มต้น (Start-up) เพื่อให้เป็นแหล่งเงินทุนกับผู้ประกอบการ	
--	--	--

๖. สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ผลการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร	ข้อคิดเห็น ส.อ.ท.
๖.๑ การบริหารจัดการด้าน MSME	
๑. บูรณาการหน้าที่ในการส่งเสริม MSME ให้อยู่ภายใต้หน่วยงานเดียว	บูรณาการแผนในการส่งเสริม MSME ให้อยู่ภายใต้หน่วยงานเดียว ต้องมีความชัดเจนที่ต้องไม่ทับซ้อนกับหน่วยงานที่มีภารกิจหลักตามกฎหมาย
๒. กำหนดนิยาม MSME ให้เป็นมาตรฐานกลางของประเทศ	นิยาม MSME ต้องมีความชัดเจน โดยคำนึงถึงข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ได้จริง
๓. พัฒนาระบบส่งต่อ (referral) เพื่อส่ง MSME จากหน่วยงานหนึ่งไปหน่วยงานอื่น	การพัฒนาในรูปแบบ ONE SME ONE ID โดยการ พัฒนา SMEs ที่เข้าสู่ระบบตั้งแต่ต้นทาง ประเมิน ศักยภาพ (Self-Assessment) ก่อนการจดทะเบียน แล้วส่งต่อการพัฒนาไปยังหน่วยงานต่างๆ จน ครอบคลุมทุกด้าน โดยใช้ ID ควบคุมและตรวจสอบ เพื่อไม่ให้ทับซ้อนและพัฒนาซ้ำไปซ้ำมาในรายเดิม และเรื่องเดิมๆ
๔. จัดตั้งหน่วยงานแบบ One Stop Service ที่รวมเรื่องการ ขอดจดทะเบียนต่างๆไว้	- การบูรณาการเชื่อมโยงข้อมูลร่วมกัน ให้มี หน่วยงานเพียงหน่วยงานเดียว ในลักษณะ One Stop Service รับจดทะเบียนทั้งนิติบุคคล (ทจก. บจก. บมจ.) และไม่ใช่นิติบุคคล (ทสม. กิจการ เจ้าของคนเดียว) จดทะเบียนการค้า วิชาทกิจชุมชน สหกรณ์ หรือ หากมีหลายหน่วยงาน ให้จัดทำเป็น ฐานข้อมูลเดียวกัน และรวบรวมข้อมูลไว้ที่ส่วนกลาง เพื่อทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะสามารถนำข้อมูล ไปใช้วางแผนในการส่งเสริม SMEs ได้ โดยจะต้อง เป็นข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย - แยกจำนวน ขนาดธุรกิจ พื้นที่ที่ตั้ง ประเภทธุรกิจ ให้ชัดเจน - ปรับปรุงข้อมูลทุกปี
๕. มีผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริม MSME ที่เพียงพอ	ควรมีผู้เชี่ยวชาญในการส่งเสริม MSME ที่เพียงพอ จะหมายถึงภาครัฐ หรือภาคเอกชน
๖. จัดทำงบประมาณต่อเนื่อง และระบบงบประมาณสามารถ จูงใจภาคเอกชน สภาวิชาชีพ องค์การเอกชน และหน่วยงาน อื่นๆที่เกี่ยวข้องในการร่วมลงทุนในการส่งเสริม MSME	จะต้องจัดสรรงบประมาณ SMEs อย่างต่อเนื่อง (Multi-year budgeting) โดยให้ระบุไว้ในพ.ร.บ.

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฤษฎาภรณ์ชัย CASR-

ผลการศึกษาของคณะกรรมการบริหาร	ข้อคิดเห็น ส.อ.ท.
	ส่งเสริม SMEs และระบุนโยบายละเอียดงบประมาณที่จะใช้จ่ายในแผนแม่บทด้วย
๖.๒ บทบาทหน้าที่ของหน่วยงาน MSME	
๑. ส่งเสริม MSME ให้ครอบคลุมทั้งมิติของขนาด ขั้นตอนการประกอบธุรกิจ และวัฏจักรของธุรกิจ	ต้องระบุให้ชัดเจนว่าภาครัฐและภาคเอกชนส่วนงานใด ให้รับภารกิจในการส่งเสริม MSME ทางด้านใดบ้างเพื่อแต่ละองค์กรจะได้เตรียมดำเนินการได้ตรงเป้าหมาย
๒. เป็นตัวแทน MSME ในการให้ความคิดเห็นด้านนโยบายและกฎหมาย	ผู้ประกอบการในปัจจุบันมีการรวมกลุ่มอยู่แล้ว แต่ยังขาดในเรื่องการบริหารจัดการกลุ่มให้เข้มแข็ง
๓. ประสานงานกับภาคเอกชน สภาวิชาชีพ องค์กรเอกชน ให้สามารถช่วยรับภารกิจในการส่งเสริม MSME	ควรเพิ่มบทบาทเป็นหน่วยงานหลักในการกำหนดนโยบายด้านการส่งเสริม MSME ของประเทศในภาพรวมและประสานงานด้านการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชน องค์กรเอกชน สภาวิชาชีพต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องและหนุนเสริมกันและกัน ไม่ทับซ้อนกัน
๔. เป็นหน่วยงานหลักในการส่งเสริมให้ MSME จัดทำแผนธุรกิจ	<ul style="list-style-type: none"> - กลุ่ม SMEs เกิดใหม่ ควรพัฒนา SMEs ที่เข้าสู่ระบบตั้งแต่ต้นทาง ประเมินศักยภาพ (Self-Assessment) ก่อนการจดทะเบียน แล้วมีการบ่มเพาะ จัดทำแผนธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทาง/ ยุทธศาสตร์ ในการกำหนดทิศทางการดำเนินธุรกิจของ SMEs แต่ละราย แล้วส่งต่อการพัฒนาไปยังหน่วยงานต่างๆ จนครอบคลุมทุกด้าน โดยใช้ ID ควบคุมและตรวจสอบ เพื่อไม่ให้ทับซ้อนและพัฒนาซ้ำไปซ้ำมาในรายเดิมและเรื่องเดิมๆ - กลุ่ม SMEs รายเดิม ควรบ่มเพาะให้มีแนวทางในการพัฒนาธุรกิจของตนเอง พัฒนาในส่วนที่ยังไม่เข้มแข็งให้เข้มแข็งขึ้น
๕. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเป็นองค์กรเอกชนรายสาขาให้ครอบคลุมทุกสาขา ทุกพื้นที่ เพื่อเป็นตัวแทนสมาชิกในการพัฒนาและการเจรจา และส่งเสริมให้องค์กรเอกชนให้บริการแก่ MSME	ปัจจุบันมีหน่วยงาน สมาคมต่างๆ ที่มีการรวมกลุ่มกันอยู่แล้ว ทั้งในเชิงรายสาขาและรายพื้นที่ จึงควรจะต้องทบทวนที่พัฒนาหน่วยงาน องค์กร สมาคมกลุ่มเหล่านี้ให้เข้มแข็ง เชื่อมโยง Value Chain เพื่อให้กลุ่มเข้มแข็งขึ้น ไม่ใช่ก่อตั้งซ้ำซ้อนกัน
๖.๓ การเข้าถึงแหล่งเงินทุน	
๑. บสย.ควรเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อยที่ต้องการกู้ อาจต้องมีการจ้างจากภายนอก (Outsource) เพื่อเข้าถึงรายย่อยได้มากขึ้น	ปัจจุบันมีแหล่งเงินทุน เงินกองทุนของรัฐที่ให้บริการประจำในแต่ละจังหวัดอยู่ เช่น กองทุนหมู่บ้าน เงินทุนหมุนเวียนเพื่อการส่งเสริมอาชีพอุตสาหกรรมของ กสอ. ซึ่งให้บริการมาอย่างต่อเนื่อง แต่ยังไม่สามารถให้บริการกับผู้ประกอบการได้ เพราะยังติดกับกฎระเบียบของ

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs

ผลการศึกษาของคณะกรรมการฯ	ข้อคิดเห็น ส.อ.ท.
	รัฐ ซึ่งในสองส่วนดังกล่าว ยังไม่นับรวมถึงโครงการต่างๆ ของรัฐ ดังนั้น คงต้องพิจารณา ทบทวน สิ่งที่เป็นข้ออุปสรรค ที่ไม่สามารถกักยืมได้
๖.๔ ผู้ประกอบการ	
๑. ควรมีการพัฒนาความรู้ให้กับ MSME ด้านต่างๆ เช่น ทำบัญชี พัฒนาผลิตภัณฑ์การตลาด การค้าออนไลน์ โดยการให้ความรู้จากผู้มีประสบการณ์การประกอบธุรกิจโดยตรง	<ul style="list-style-type: none">- ควรได้รับได้รับการพัฒนาอย่างมีระบบ ขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง ที่ผ่านมาผู้ประกอบการแต่ละรายสามารถได้รับการพัฒนาจากองค์กรหนึ่งองค์กรใดปีละหนึ่งเรื่อง ซึ่งในปีต่อไป ไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะได้รับการพัฒนาอีกหรือไม่ หรือมีโปรแกรมต่อยอดได้หรือไม่- ผลักดันให้มีการรวมกลุ่มและมีกิจกรรมที่เชื่อมโยงระหว่างธุรกิจในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Development)

รับรองสำเนาถูกต้อง

(นางสาวปานหทัย ธรรมโชติ)

หัวหน้าส่วนนโยบายกฎหมายเพื่อ SMEs